UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nauicula siue speculum fatuoru[m] Prestantissimi sacraru[m] literaru[m]

Geiler von Kaysersberg, Johannes

Argentorati, 24. Jan. 1513

Jacobus Ottherus lectori salutem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70346

Visual Library

Concluſio

pro malis triſtans ⁊ ſe remordēs: ꝓ bonis letat̄/ ⁊ ꝯponit ea ꝯtinuatuꝝ
tre. Loqͥ̄t de hoc iudicio late ⁊ pulchre Jo. Chryſ. ſup Math. exor. xlij.
Septima ſpherula: q̄ nō Vergilij/ ſed apl'i eſt: Om̄ia hec in gloriaꝫ
dei referre. j. Coꝛ. x. Siue mādu᷑cetis ſiue bibatis/ ſiue q̄d aliud feceri
tis: oīa in gl'am dei facite. Expone. Et Chřs: Diliges dn̄m deū tuū ex
toto ⁊c. Hoc ē plane deū ſuꝑ omnia diligere/ ⁊ in eum oīa referre. De-
clara qūo vt māduces/ vt viuas/ vt dei mādata serues/ vt regnū celoꝝ
merearis: vt ſic dei in te volūtas adimpleat̄. Hic eſt amoꝛ amicitie dei
ſine quo nemo ſaluus fieri p̄t. Rogemus dn̄m deum/ vt hanc nobis
ſapiam p̄ſtet: ⁊ ſtulticiā e coꝛde noſtro extrudat. Ip̄e q̄ eſt eterna ſapia
dn̄s noſter Jeſus chꝛiſtus ſuꝑ oīa benedictus. Amen.

Jacobus Ottherus lectoꝛi ſalutem.

Habes lectoꝛ ſtudioſiſſime doctoꝛis noſtri ⁊ v̄boꝝ exemplo p̄clari/
de nauicula fatuoꝝ opuſculum varijs admodum neceſſarijs doctri-
nis copioſum. Quod ⁊ſi non omniquaqꝫ ꝑfecte collectoꝛis inſcitia cō
pactum conuincitur: preſtabit tamen (vt confido) cuicunqꝫ non modi
cum aggreſſi laboꝛis iucūditatē eius quem eſſe totius rei cauſam gra
tulamur autoꝛitas. De opuſculi quoqꝫ imperfectōe mirabit̄ nemo q̄
rei difficultatem eo ꝯſiderauerit diligentius/ quo ruditatem ingenioli
mei nouerit ꝑſpicatius: quiqꝫ eam cuius eſt ſcriptis miniſtrare affectū
(charitatem loquoꝛ) coꝛdibus fatuoꝝ tanto ſcit abeſſe longius/ quan-
to differt ſtultus eidem obuiare feruentius. Talis igitur cum ſim/ illi-
us me (quod amare defleo) gratie vacuum experioꝛ: quapꝛopter non
mirum ſi multum autoꝛitatis ſermo ſpiritualis amittat/ cui nullū cha
ritas miniſtrat affectum. Vereoꝛ ne id charitatem ſuadētis apoſtoli
dictum contra me aptiſſime veniat recenſendum/ quo ait inter cetera:
Quidam oberrātes ab his (charitatē ſignificās: q̄ puro coꝛdi / ꝯſciētie
bone ⁊ fidei non ficte innitit̄) conuerſi ſunt in vaniloquium: non intel-
ligētes neqꝫ que loquuntur/ deqꝫ de quibꝰ affirmant. Hanc autē qua
nunc miſer careo/ deo fauente perpetuo conatu quantum potero adi-
piſci curabo: confidēs humiliter ab eius datoꝛe qui largiſſimꝰ p̄dicat̄
demum exaudiri: meqꝫ vel modica celeſtis ſapiētie luce perfundi. Tu
um erit candidiſſime lectoꝛ noſtro parum tribuere laboꝛi: ſed viri cele
berrimi / doctrinis ꝑfecte charitatis procuIdubio roꝛe perfuſis refertū
fauoꝛabiliter complecti opuſculum. Vale ex Argen̄. iij. idus Februa-
rij. Anno. M. D. X.

FINIS.